

at vi gør os klart, at gevinsten langt fra er sikker på forhånd.

Udvidelsen rummer nemlig også store risici. Hvis vi kommer i en udvikling, hvor vi får en ikke bæredygtig udvikling på landbrug, på fiskeri, på transport og energi, kan det føre til store tilbageslag for Europas miljø.

Der findes meget store naturværdier i ansøgerlandene, og det er nødvendigt, at vi også i de nuværende medlemslande gør os klart, at en bevarelse af disse naturværdier er et fælles ansvar, og derfor er der også brug for en fælles indsats.

Det er vigtigt, at vi forhindrer, at de nuværende medlemslande i EU blot stiller en lang række miljømæssige krav på det lovgivningsmæssige område, uden at vi til gengæld rækker den nødvendige udstrakte hånd til ansøgerlandene.

Vi skal sørge for, at forhandlingerne om miljøkapitlet ikke drukner i juristeri og teknikaliteter, men at forhandlingerne tager udgangspunkt i en bæredygtig udvikling, og at den finder sted som et reelt partnerskab. Derfor må miljøkapitlet ikke ses isoleret i forhandlingerne, tværtimod må miljøhensyn og bæredygtighed integreres i alle sektorpolitikkerne.

Vi skal sørge for, at ansøgerlandene får og føler et ejerskab til EU's samlede miljøindsats ved at inddrage dem på en reel måde i udarbejdelsen af strategier og politikker, f.eks. Cardiffprocessen om integration af miljøet i sektorpolitikkerne, gennem inddragelse i den fælles landbrugs- og fiskeripolitik og gennem deltagelse i udviklingen af det 6. miljøhandlingsprogram.

I SF ser vi store muligheder for et tæt samarbejde i Norden med henblik på at sikre en bæredygtig udvidelsesproces.

Vi får et svensk formandskab i år 2001 og et dansk formandskab i år 2002, og dermed er der mulighed for at sikre en sammenhængende linje i de næste år, som kan skabe grundlag for, at miljøet bliver integreret på ægte vis i udvidelsesprocessen og i samtlige politikker, og at vi får udviklet et partnerskab, som sikrer, at ansøgerlandene, også når de er kommet med, føler et ejerskab og en forpligtelse i forhold til den fælles miljøpolitik.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Først vil jeg sige tak til initiativtagerne til denne forespørgsel, for det tema, der nu tages fat på, berører i virkeligheden en af de allerallerstørste

visioner for vores europæiske samarbejde, vi har stået over for.

Tænk engang, debatten handler om at forene tre afgørende linjer, der har så stor betydning for befolkningens fremtid i hele vor del af verden. Det er freden, det er miljøet, det er jobbene – det er fremtiden.

Vi vandt måske ikke i Haag, men vi har ikke opgivet vores dagsorden, og der er ikke tvivl om, at den folkelige bevægelse er bag os i anstrengelserne for at forene EU's udvidelse med en bæredygtig udvikling og med en tryk og stabil beskæftigelsesmæssig fremgang.

Det nye er også, som initiativtageren til forespørgslen var inde på, at miljøet nu står over for et nyt gennembrud, miljøet står over for en integration i sektorpolitikkerne i EU på alle centrale områder, og både miljøministeren og jeg har haft lejlighed til med Folketingets Miljøudvalg at tegne linjerne op og følge linjerne til dørs i masser af topmøder gennem det seneste års tid.

Jeg er glad for, at forespørgslen her også er kombineret med EU's udvidelse, for vi ved jo godt alle sammen, at ansøgerlandene Polen, Ungarn, Tjekkiet, de baltiske lande, ja, dem alle står foran omfattende tilpasningsprocesser.

Jeg ser derfor ligesom forespørgerne en dyb interesse i, at Danmark er en frontkæmper i at forene de tre hensyn: et nyt helt Europa, et miljømæssigt bæredygtigt Europa og også i bredere forstand bæredygtigt lig med flere job, større stabilitet.

Vi har siden Murens fald været aktive forkæmpere for, at de central- og østeuropæiske lande kan komme ind i det europæiske samarbejde. Det er vi stadig. Vi ser udvidelsen som en chance, der er fuldstændig enestående, som vi ikke må lade gå fra os.

Jeg vil derfor gerne i det meste af mit indlæg her samle mig om udvidelsesaspektet og gøre et par enkelte miljøbetragtninger, idet miljø- og energiministeren så vil redegøre nærmere for miljøaspekterne i forbindelse med udvidelsen.

Men lad mig først komme med den henvisning til Københavnskriterierne, som jeg synes Danmark også fortjener. Tænk engang, at vi var det land, der havde formandskabet på det tidspunkt, hvor udvidelsesprocessen i virkeligheden blev sat i gang, når det kommer til det historiske punkt; Københavnskriterierne i 1993 er omdrejningspunktet for udvidelsesprocessen.

Og tænk engang, at selv om ingen af ansøgerlandene i dag opfylder samtlige kriterier fra København, er det dog en fantastisk forandring,